

РЕШЕНИЕ

№ 7409

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8304** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. А. З., гражданин на Е., против Решение №1402/22.05.2020г.на председателя на ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Иска се от съда да постанови отмяната на решението като неправилно и незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения, позовава се на съдебна практика, която счита за константна, и която административният орган следвало да обори. Пред съда жалбоподателят лично поддържа жалбата си, като чрез преводача заяви, че наистина в интервюто не е казал, че са стреляли по него, а казал, че е претърпял катастрофа с кола. Тогава бил под 18 г. и нямал никаква представа за законите, бил объркан и не знаел какво да каже и какво да крие. Признава, че на интервюто му било разяснено да каже истината, но бил малък и се страхувал, че ако каже истината щели да го предадат на египетската държава, разчитал много на положението на баща му, и след като бил под 18 години бил зависим от него. След като получил отказ, представил документи за себе си. поддържа, че не може да се върне в Е.. Пред съда жалбоподателят заяви, че от полицията са стреляли в крака му, това се случило в Е..

Ответникът - чрез юрк. П., оспори жалбата. В ход по същество претендира неоснователността ѝ, в това число както по съображенията, свързани с личното положение на бащата на жалбоподателя, така и на него самия. Позова се и на

обстоятелството, че жалбоподателят имал трима братя, които живеели в Е. и нямали ли проблеми, от което можело да се направи извод, че и той лично не бил повлиян от проблемите на баща си. Поддържа също, че не са налице предпоставките по чл.8 и чл.9 ЗУБ по молбата за закрила и иска то съда да отхвърли жалбата по делото.

Прокурорът - К. при СГП, счита решението за правилно и законосъобразно, иска от съда да отхвърли жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, справка за актуалната ситуация в Е. - към 18.09.2020г., както писмени доказателства, представени от жалбоподателя - лист за преглед на пациент; в превод от арабски език решение на първоинстанционен съд - Х., решение на председателя на съвета на директорите на метростанция К..

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка на оспореното решение по реда на чл.168, ал.1 и ал.2 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна прие следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението е връчено на 09.06.2020г., а жалбата до съда е с дата 23.06.2020г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 14-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.87 ЗУБ. Жалбата е в срок и е процесуално допустима.

По фактите съдът приема следното:

Жалбоподателят А. А. А. З., гражданин на Е., е [дата на раждане] в Е., като личните му данни са установени въз основа на представен национален паспорт.

Същият е подал на дата 11.11.2019г. молба за международна закрила, разгледана с оспореното по делото Решение №1402/22.05.2020г.на председателя на ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на производството по молбата и до навършване на пълнолетие, на чужденеца е назначен особен представител, определен от кмета на [община]., на 09.02.2020г. е навършил пълнолетие.

В хода на производството по молбата за закрила са извършени следните процесуални действия:

-съставен е регистрационен лист от 08.11.2018г., в присъствието на жалбоподателя, и преводач. Видно от данните по регистрационния лист, жалбоподателят е роден в [населено място], където е и постоянният му адрес, заявил е, че има основно образование, но по професия е електротехник; -съставена е и Евродак дактилоскопна карта на същата дата. съгласно докладна записка на л. 66 от делото на АС Хасково, при извършената на 08.11.2019г. регистрация, е присъствал служител от отдел Социална адаптация и преводач.

-Жалбоподателят е представил и валиден национален паспорт, от който е видно, че същият е студент, роден е в [населено място], посочен е конкретен адрес, последно е напуснал Е. на 07.11.2019г.

-на 11.11.2019г. на жалбоподателя са връчени на арабски език указанията относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила. , като

връчването е удостоверявано с подписа на чужденеца, преводач и длъжностно лице, също така са връчени и указанията относно компетентния орган по предоставяне на убежище, статут на бежанец и хуманитарен статут и пребиваване в Република България - на 08.11.2019г., също на арабски език, удостоверявано с подписите на същите лица. На същата дата са връчени и допълненията към указанията за правата и задълженията на лицата, подали молба за международна закрила, относно определената зона на движение с решение на Министерски съвет..

-На 11.11.2019г. жалбоподателят е уведомен чрез преводач за датата на интервю - 21.11.2019г.

-до директора на Специализирана дирекция "М" ДАНС е изпратено уведомително писмо за подадената от жалбоподателя молба за закрила, на основание чл.58, ал.9 ЗУБ, като от дирекцията е получен отговор с писмо от 11.12.2019г. от ДАНС, съгласно което, не се възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, в случай, че отговаря на условията за това.

-извършени са процесуални действия за назначаване на особен представител на жалбоподателя от общинската администрация съгласно чл. 25, ал.1 ЗУБ - като непридружен непълнолетен, със заповед от 18.11.2019г. на кмета на [община] за такъв представител е назначена Фиданка К. служител на същата община. , а от Агенция за социално подпомагане, Дирекция ССП Х., на основание чл.15, ал.4 от закона за закрила на детето, е определен социален работник Д., която да присъства на интервюто с жалбоподателя. Направено е искане за назначаване на адвокат за предоставяне на правна помощ - и за такъв със заповед на председателя на Националното бюро за правна помощ е назначена адв. Д. Т..

-видно от констативен протокол от 21.11.2019г., жалбоподателят не се е явил на датата по поканата за провеждане на насроченото интервю. Такова е проведено на дата 28.11.2019г. в присъствието на назначените Д. - социален работник, Т. - адвокат и К. - представител, както и преводач. Отделно от това на интервюто е присъствал и адвокат от Български хелзински комитет - П. С..

На интервюто жалбоподателят е заявил, че не се е явил на интервюто на 21.11.2019г., тъй като имал нужда от финанси и напуснал лагера, отишъл в С., където имал приятели за да търси работа. Потвърдил е заявеното по време на регистрацията. Посочил е ,че е напуснал легално Е. на 04.10.2019г. за Турция - легално, ав България пристигнал нелегално на 6-7.11. Живял в К., където е роден, нямал проблеми с властите, в Е. имал майка и баща, трима братя и една сестра. Учил до 12 клас, но не могъл да го завърши. На въпрос защо е напуснал страната си , е изложил причини, свързани с неговия баща който бил обвинен по фалшив сигнал, че принадлежи към "Братята мюсюлмани", забранена групировка в страната и за насаждане на етническа омраза, бащата бил началник на метростанция в К. и бил отстранен през 2016г., привикван и разпитван и накрая освободен от поста. Жалбоподателят е заявил, че няколко пъти бил викан в полицията за да каже, че баща му принадлежи към тази групировка - през 2018г. , дори му посягали. , а той не знаел какво да каже, не били към тази групировка. за причините да напусне страната си посочва, че искал да стигне до Германия или Италия, където искал да следва, и да се лекува защото имал импланти на десния крак поради претърпян инцидент с кола. От 2018г., когато бил привикван в полицията, до напускането, живял в [населено място] на 150 км от К. - на квартира и сам се издържал , работел от време на време. Заявил е, че тримата му братя, останали в Е., на възраст между 24 и 37 години, нямали проблеми, а единият

му брат работел на мястото на баща му. Доста пари изхарчил за да стигне до Европа и не би се върнал в Е..

По административната преписка е приобщено Справка на Дирекция „международна дейност“ при ДАБ за актуалната политическа и икономическа обстановка в Е., достъп до здравеопазване, както и за отношението на властите към завърналите се египетски граждани след престой в Турция, изготвено към дата 14.02.2020г. По делото е прието допълнително становище на дирекцията за Е. към 18.09.2020г.

В мотивите на оспореното решение органът на първо място е обсъдил изложеното на интервюто за бежанската история от чужденеца и достигнал до извод, че посочените причини за напускането на страната му по произход - Е., не могат да се третират като репресия или преследване поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии или организации и недържавни субекти, на които държавата не може или не желае да предостави закрила срещу преследване, а са негови лични необективни опасения. Египетските власти имали право да повдигат обвинения срещу лица при съмнения за нарушения на законоустановения ред в страната, но въпреки, че бащата е имал проблем с властите, за което са обсъдени писмените доказателства и присъдата на бащата, не се установявало жалбоподателят да е бил обект на несправедливост в страната си поради тази причина. Органът е обосновал този си извод и с факта, че на 21.03.2019г. е издаден национален паспорт на жалбоподателя и с него легално е и безпроблемно е напуснал страната си по произход. Това доказвало, че властите в Е. нямали негативно отношение към него. Също органът е изтъкнал и факта, че цялото семейство на жалбоподателя продължава да живее в Е. и не е обезпокоявано от никого, дори единият брат на жалбоподателя е заел длъжността на баща им. Стремещът на жалбоподателя да достигне до някоя европейска страна - Италия или Германия, където да следва и да работи, не е основание за предоставяне на статут на бежанец.

При тези обстоятелства, органът от правна страна е приел, че не се установяват предпоставките по чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне на статут, твърденията в бежанската история не съдържали информация за осъществено спрямо жалбоподателя преследване по смисъла на чл.8, ал.2-5 ЗУБ както и риск то бъдещо такова, в която връзка се е позовал на дефиницията за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ, заявените от жалбоподателя проблеми са оценени като такива от личен характер, и не са правнозначими за търсената международна закрила.

Органът също е направил извод, че в конкретния случай не ставало въпрос за лице, което се нуждае от международна закрила, а за лице, търсещо по-добър стандарт на живот, в която връзка се е позовал на пар. 62 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец. Макар и чужденецът да твърди, че има причина да напусне страната си по произход, той в крайна сметка е тръгнал с идеята да стигне до европейска държава, което било индикация, че иска да устрои живота си в икономически по-добро общество, нуждата от по-добър живот е водещият фактор за напускане на страната му по произход, но не е релевантна за производството по молбата нито обуславяла извод, че се нуждае от закрила. Предвид заявените обстоятелства, е прието че не е налице и основание по чл.8, ал.9 ЗУБ за предоставяне на закрила.

Органът е изложил и мотиви по основанията, предвидени в чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, като е приел, че също не е налице нито едно от предвидените

основания. На първо място е прието, че е неприложим чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, тъй като спрямо жалбоподателя не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в страната му по произход, който извод е формиран въз основа на данните в справката на дирекцията към ДАБ, като е посочено, че в момента в Е. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт. Също органът е приел, че в конкретния случай не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни или потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут, а дори да се върне в държавата си по произход, той можел да води нормален начин на живот, заедно със своето семейство, което се намирало в родината му. При тези обстоятелства е прието, че за жалбоподателя не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 ЗУБ, както и, че липсват основания за прилагане на чл.9, ал.6 ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да е с предоставен хуманитарен статут в Република България, също не обосновавал молбата си за закрила с други причини от хуманитарен характер, нито причини, посочени в Заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН - съгласно чл.9, ал.8 ЗУБ.

По тези мотиви органът е достигнал до извод, че при преценката на свързаните с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход относими факти, искането за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя изцяло неоснователно, поради което, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 ЗУБ и на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е постановил отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. А. З., гражданин на Е..

Пред съда жалбоподателят изложи нови факти за личното си положение, като заяви, че вместо катастрофа с кола, е претърпял операция на крака си поради огнестрелна рана. В лист за преглед на пациент- в графата анамнеза е посочено, че се сменя по данни на пациента - опериран от огнестрелна рана чрез метална остеосинтеза, постъпил по повод болки в областта на дясното бедро, назначено е лечение с медикамент.

Прието е по делото и в превод от арабски език решение на първоинстанционен съд - Х., постановено по жалба по обвинението в престъпление срещу А. А. А. З., като е прието за отговарящо на истината, че обвиняемият на 11.12.2016г. на обществено място чрез радиостанцията в метрото е крещял и викал "Долу, долу на военното управление", "Долу, долу на управлението на неверниците, за което е осъден на една година затвор и, придружен с работа и да заплати разходите по делото, като с решението на съда наказанието е намалено на 3 месеца затвор, придружен с работа и разходите по делото. По делото е представено решение на председателя на съвета на директорите на метростанция К., Египетско дружество за управление и експлоатация на метрото във връзка с освобождаването на А. А. А. З., по повод осъждането му от дата 11.12.2016г. , е постановено да се изплатят заплатата и бонуси.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че оспореното по делото решение съдържа фактически и правни основания за издаването му, същото има за адресат лицето, по чиято молба е образувано производството по предоставяне на закрила, разпореденото с него е в съответствие с правомощията на председателя на ДАБ по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, с оглед на което е издадено от компетентен орган, спазена е предвидената от закона

форма от външна страна за издаването му.

В резултат осъществена в пълнота преценка на данните по административната преписка, председателят на ДАБ е постановил обжалвания акт. Член 75, ал. 2 от ЗУБ задължава изрично органът в рамките на производство по общия ред да се произнесе по всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му на произход или с трети държави. При преценка на молбата за закрила на жалбоподателя, в съответствие с посоченото изискване е събрана и обсъдена актуална информация за страната на произход, която е доста пространна. Обсъждането на тази информация в обжалваното решение съставлява гаранция за спазването на принципа за забрана за обратно връщане по чл.4, ал.3 от ЗУБ, чл.33 от Ж. конвенция от 1951г., прогласен и в чл.19, ал.2 от Х. за основните права на ЕС, приложими в казуса по делото. В обжалваното по делото решение органът не само е обсъдил информацията за страната по произход на жалбоподателя, но в пълнота е съобразил всички относими към твърденията му обстоятелства за личното му положение.

При постановяване на обжалваното решение не е допуснато нарушение на процесуални изисквания при събирането на доказателствата, касаещи тежестта на доказване и осъществяването на правата на жалбоподателя, както и задълженията на административния орган да събере и обсъди относима информация за страната му по произход от гледна точка на критериите за определянето на една страна като сигурна. В хода на производството по разглеждането на молбата за закрила не са допуснати нарушения на процесуалните правила по чл.35 и 36 АПК, тъй като е проведено лично интервю с жалбоподателя, по време на което са събрани доказателства за неговата бежанска история, приобщена по преписката е справка за актуалната обстановка в страната по произход.

Връчените в рамките на производството Указания за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, са общи за всички производства, съдържат и част, посветена на производството за предоставяне на статут, в това число за задължението на кандидата за статут да представи доказателства, като и за хода, ролята на личното интервю и възможността по време на провеждането му да обоснове молбата си за закрила, да оказва съдействие на длъжностните лица. Удостоверено е, че посочените указания са връчени на жалбоподателя чрез преводач. С изложеното са спазени изискванията не само на ЗУБ, но и на чл.19 от Директива 2013/32/ЕС относно гаранциите, които държавите-членки са задължени да предоставят на лицата в производството по разглеждане на молбите за международна закрила и конкретно задължението за осигуряване на правна и процедурна информация. В подкрепа на извода, че в хода на производството в пълнота са били защитени правата на жалбоподателя е и факта, че в качеството му на непълнолетно лице, кандидат за закрила, са му предоставени всички процесуални възможности за защита на правата му- разполагал е с правна помощ от адвокат, определен с решение на председателя на националното бюро за правна помощ - адв. Т., като по време на интервюто е присъствал и втори адвокат от Български хелзински комитет. Имал е назначен представител в производството- със заповед на кмета на общината и по реда на чл.25, ал.1 ЗУБ, спазени са и изискванията по чл.15 от закона за закрила на

детето, като е определен изрично социален работник, който да участва в производството с оглед също защита на правата му.

Също не е нарушено правото на жалбоподателя да сочи и представя доказателства, относими към преценката на молбата му за закрила. В рамките на процедурата жалбоподателят е бил изслушан, зададени са му уточняващи въпроси, имал е възможност да сочи доказателства в подкрепа на твърденията си. Видно от съдържанието на протокола за проведеното интервю, на жалбоподателя са зададени въпроси, които са позволявали да поправи грешка или да изтъкне факти, свързани с личното му положение и относими към искането му за закрила и основанията за предоставяне на закрила, предвидени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Така по време на интервюто жалбоподателят е отговорил допълнителни въпроси за личното си положение, евентуално преследване на основание етническата му принадлежност и религия, причините, поради които е напуснал страната си по произход, дали е заплашван или преследван, дали членове на семейството му са подложени на насилие, както и дали е изложил всички причини. С това е осигурена възможност на жалбоподателя да упражни ефективно правото си на защита и на участие в производството, също е зачетено правото му на изслушване.

Следователно, не само не са нарушени общите процесуални правила, приложими за пълнолетните кандидати за закрила, но в случая са спазени в пълнота и всички предвидени процесуални изисквания за защита на правата на непълнолетните непридружени лица, кандидати за международна закрила. Противно на твърдяното в жалбата, административният орган е разгледал в оспореното решение всички заявени и относими факти и обстоятелства към личното положение на жалбоподателя. Обосновано е прието, че жалбоподателят е лице, гражданин на Е., по отношение на който липсват твърдения и данни за заплахата за живота и сигурността му в страната му по произход, относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставянето на закрила като такъв по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, както и, че за кандидата не са налице предпоставките по чл. 9 ЗУБ, тъй като заявените от него причини не са относими и не излага такива, които попадат в приложното поле на ЗУБ – към основанията за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Действително не са наведени твърдения за наличие на преследване или на бъдещ риск от такова, на конкретна заплахата за живота, сигурността и свободата на жалбоподателя поради насилие, възникващо от ситуации, като въоръжен конфликт, нито за опасност от наказание, изтезание или други форми на нечовешко или унизително отношение.

Изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляваща официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани, както и на допълнителната справка за актуални събития, представена пред съда, данните по която също не дават основание да се приеме друго за общата ситуация в Е.. В справките на дирекцията са посочени конкретни източници на всяка информация за Е., както и методиката – съставена е изцяло на внимателно подбрани и публични източници на информация, в справка не се съдържа мнение, оценка или

анализ на ситуацията, като фактите са проверени от няколко източника, при което съдът приема, че са изготвени при спазване на изискванията за информация за сигурни страни на произход според цитираните разпоредби на процедурната директива.

Следва да се сподели извода в оспореното решение, че данни за заплаха на жалбоподателя липсват, като друго не следва и от заявените пред съда други обстоятелства - за получена огнестрелна рана в крака, тъй като от полицията са стреляли в крака му. Жалбоподателят не е дал обяснения как и при какви обстоятелства се е случило това, нито съдът приема за разумни обясненията му, защо при проведеното интервю не е съобщил за огнестрелна рана и какви са причините за това. Това изявление е в противоречие с останалите му твърдения. Твърденията му за заплаха за живота и сигурността му следва да се оценят като дадени в противоречие със други заявени от него обстоятелства преди това. Така членовете на семейството му живеят в Е. без да имат каквито и да е проблеми, в това число въпреки данните за осъждането на баща му, единият от братята му е заем неговата длъжност в метростанцията на [населено място]. Обосновани и правилни са изводите на административният орган, че египетската държава няма негативно отношение към жалбоподателя, тъй като през 2019г. е издала паспорт, същият легално и безпрепятствено е напуснал и се е връщал в страната си по произход, видно от данните за печати в паспорта му. Всички тези обстоятелства не подкрепят и са в противоречие с твърденията на жалбоподателя, че от страна на държавата е осъществено преследване спрямо него, довело до стрелба от страна на полицията и огнестрелна рана на крака му. Също съдът съобрази, че анамнезата в представения медицински документ се сменя по данни от пациента, поради това вписаното в този документ за произхода на раната също съставлява само едно твърдение на жалбоподателя, което следва да се преценява наред с всички останали. При тази преценка съдът стигна до извод за недостоварността му.

Мотивите на жалбоподателя да напусне страната си по произход правилно са прецени като икономически и същият е мигрант по смисъла на пар. 62 от наръчника, не обосновават извод за заплаха или опасност от преследване на лично основание, предвидени по Ж. конвенция за бежанците, съответно по чл. 8 от ЗУБ. Понятието преследване, представляващо основание за предоставяне на закрила е дефинирано чрез причините, по които се осъществява - преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея, възпроизведени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, както и чрез лицата, които могат да осъществяват преследването – държавата или организация, на която държавата не желае или не може да противодейства. – ал. 3 от същата разпоредба. Преследването е дефинирано и чрез последиците - нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и чрез действията, чрез които може да бъде осъществено - физическо или психическо насилие, закони,

административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба – по чл.8, ал.4 и ал.5 ЗУБ. Тези разпоредби са в съответствие с даденото легално определение на понятието „бежанец“ по Ж. конвенция от 1951г. и по специално по чл.1, параграф 2 от нея както и на забраната за връщане по чл. 33 от същата.

Данни за преследване не са налице в казуса по делото, в това число и предвид допълнително заявените обстоятелства пред съда, както се обсъди по-горе и които твърдения не следва да се кредитират.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че положението с човешките права в Е. е проблемно, поради ежедневни случаи на убийства и насилие над обикновените граждани поради военни сблъсъци, тежка хуманитарна криза и продължаващ военен конфликт

, изключително високата престъпност, породена от липсата на държавен контрол. Също според жалбоподателя, в самата справка, на която ответникът се е позовал в оспореното решение, се споменавало за военни действия на официалната армия на Е. и терористични групи и организации, които видно от същата справка, продължавали вече 2 години, загинали и пострадали са много военни и полицаи, които обстоятелства според жалбата по делото, били относими към основанията, предвидени по чл.8 и чл.9 ЗУБ.

В справката по делото за ситуацията в Е. към 18.09.2020г. са посочени проблеми за атаки на терористични организации на полуостров С. отвлечения на цивилни в С. С., някои от които обезглавяват, сектантско насилие срещу египетски християнски копти, като властите разследвали терористичните атаки и предполагаеми извършители. В справката е обсъдено изявление от януари 2019г. на Ислямска държава, насочено към православните християни, също се съдържат данни за арести от египетските сили за сигурност но представители на медии и активисти за правата на човека под предлог за предполагаемо подстрекаване към тероризъм, разпространение на фалшиви новини и злоупотреба със социалните медии, обсъдени са и данни за жени подсъдимки, за осъждания на правозащитници, за политически убийства. Тези обстоятелства са неотнесими към личното положение на жалбоподателя, тъй като според заявените данни от него не принадлежи към никоя от засегнатите социални групи, нито се занимава с политическа или правозащитна дейност. Що се касае до групировката „Мюсюлмански братя“, то има данни за арест на лидера й, като отговорен за създаването на насилствено крило на организацията, държана отговорна за поредица от нападения в Е.. Данните в справката не сочат на въоръжен конфликт - нито вътрешен, нито международен, а твърденията на жалбоподателя за обратното са необосновани. Няма данни за цивилни жертви, или заплаха от безогледно насилие, характеризиращо се с въоръжен конфликт, в това число и по съображение, че жалбоподателят не е заявил да е живял в конфликтните зони - полуостров С. и конкретно С. С., нито принадлежи към преследвано в страната му религиозно малцинство.

Следва да бъдат взети и данните за икономическият растеж на Е.- на пето място по икономически растеж в световен мащаб с темп на растеж 5,6%., Е. е

най-бързо развиващата се икономика в Близкия Изток, насочена към нарастване на чуждестранните инвестиции. Следва да бъде потвърден изводът в оспореното решение, че при завръщането на жалбоподателя в Е., би могъл да води нормален живот, освен това е напуснал легално страната си, няма пречка да се завърне, в това число реална опасност да претърпи тежки посегателства.

В заключение следва да се приеме, че липсват и основания за прилагане на принципа „забрана за връщане“ по чл. 4 ал. 3 от ЗУБ, а именно, че „Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание“. Това е така, тъй като от събраните доказателства не се установява животът или свободата на жалбоподателя да са били застрашени по някои от признаците, посочени в тази разпоредба. В хода на съдебното производство също не са изложени обстоятелства за проблеми с властите в страната по произход и гражданство в тази насока. Нежеланието за завръщане поради намеренията на жалбоподателя - да учи и работи в европейска държава, са неотносими към искането му за закрила и основанията за предоставянето му.

На основание всичко изложено, оспореното по делото решение законосъобразно по чл. 146 АПК като издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за съдържание, форма и процесуалните правила за издаването му, както и при правилното приложение на материалния закон. Предвид на това жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

На основание изложеното и чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата А. А. А. З., гражданин на Е., против Решение №1402/22.05.2020г. на председателя на ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд - с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град

СЪДИЯ: